

само до рѣшителнитѣ моментъ... Когато той дойде, тѣ
на всичко нѣма да отидатъ....

Въ този денъ, когато ма посѣти въ Цариградъ, той бѣ-
ше особено развѣлнуванъ.

— На нась остава едно, казуваше той, или да преми-
немъ въ разрядътъ на второстепеннитѣ държави и да из-
губимъ всичкото си значение, или пъкъ да отпремъ на
всичко... Но нѣкога, поражението не бива тѣй пагубно,
тѣй ужасно, както съзнаванието на своето унижение, на
своето безсилие... Вий знаете, чѣко ини сега са отдръпнели,
ако срамотно изиграемъ ролята на васалъ прѣдъ Европа,
то тази побѣдоносна въ сѫщностъ война, много повече си-
ленъ ударъ ще ни нанесе, отъ колкото Севастополь... Се-
вастополь ни разбуди... 1878 год. ще ни застави да заспимъ...
А веднѣжъ като заспимъ, кога ини ще са пробудимъ, знае
единъ аллахъ, а и този, никому нѣма да каже....

— Лошо, лошо. Подъ Плевенъ по добрѣ са чувствувахъ
отъ колкото сега... Душино, да излѣземъ на пѣхътъ... Да о-
тидемъ да позакусимъ у Макъ-Гахана.

Азъ са облѣкохъ, ини излѣзохме...

Не успѣхме да измѣнимъ нѣколко крачки на *grande rue de Péra*, като на срѣща ни, нѣщо си съвѣтъ необичайно
по дрѣхитѣ си. Червенъ фесъ на главата, испокъсанъ о-
фицерски руски суртуктъ, отгорѣ офицерско туреко палто.
Скобелевъ даже бѣше забравилъ, чѣко той въ данинитѣ мо-
ментъ прѣдставляше себе си за миренъ гражданинъ.

— Това какво е, кой сте вий?

— Плѣннишъ... русецъ.

— Не ли ви е срамотно така да са обличате... Не ли
е срамотно... Ако ще излизате, то да не облачате на се-
бе си неприятелското облѣкло.. Срамъ!... И това еж руси...
обърнишъ са той къмъ мене, когато ини доближавахме до
Hôtel d'Angleterre, гдѣто стояше Макъ-Гаханъ.

— А знаете ли... слѣдъ мѣлко са обърни той къмъ ме-
не : — Може би бѣдинитѣ да нѣма какво друго да облѣ-
че... Азъ ужасно са раскайвамъ за своето раздражение.
Какъ можешъ да влѣзешъ въ душата на плѣннишъ... Той
тукъ са е настрадалъ, да вървимъ..... Защо азъ го ис-
поразихъ.

— Ужасно ми е срамно ! заговори той пакъ, вече у
Макъ-Гахана... Направете, за мене, за каквото ви помоля,
обърнишъ са той къмъ мене.

— Какво ви е угодно ?